

ВЕЛИТЕНСЬКІ ДОХОДИ КОРАБЕЛЬНИХ ВАРСТАТІВ

Интересні дати про доходи підприємств будови кораблів вчасі війни вийшли на денне світло вчасі слідства Морської Комісії палати репрезентантів. У звіті для палати комісія виказує, що 19 підприємств, які перебрали на себе будову кораблів у варстатах, збудованих федеральним коштом, заробили понад \$356,000,000, а самі вложили капітал у висоті \$23,000,000. Як у тому часі заробляли підприємства, вказано на прикладі Корпорації Ст. Джан Ривер на Флориді, яка вложила \$600, а заробила понад \$2,000,000. Генрі Кайзер, будівничий кораблів на побережжі Тихого океану, якого покликати на свідка, заявив, що загальні цифри вводять публіку в блуд: він виказував, що його підприємства вложили значний капітал і працю, заки добилися зисків.

ПОРТОВІ РОБІТНИКИ ДОМАГАЮТЬСЯ ПІДВИШКИ
Провідник Юнії Інтернешенел Лонгшормен Ассошіейшен з Американської Федерації Праці, Джозеф Р. Райен, заявив, що після вигаснення теперішнього контракту члени зажадають підвишки і надіються, що не треба буде викликати страйку. Це сказав Райен при нагоді підняття праці при вантаженні кораблів після покінчення страйку моряків.

У КРАЮ ІДЕ ДО ГОЛОДУ НА МЯСО.
Майже в цілому краю не стало мяса як харчового продукту і 140,000,000 американців мусять обходитися без нього. Головний ринок на мясо є в Нью Йорку, а тут мяса майже нема, бо його не пускають сюди осередки мясної продукції на Заході, головню в Шікагу. Вони оправдуються тим, що годівці худоби не хочуть продавати худоби на заріан по цінах, установлених Адміністрацією Цін. Крамніи, які торгують холодами мясом під назвою „делікатесен“, зправила попозамикати цю торгівлю.

ВОЛЕС ПОПРАЩАВСЯ З БЮРОВИМИ РОБІТНИКАМИ.
Бувший секретар торгівлі Генрі А. Волес, вибираючися зі свого бюро, попращався з бюровими робітниками. Не було ніяких промов при цій нагоді, лише яка сотня начальників різних бюр збиралася довкруги нього і кожен особисто висловив свій жал, що він лишає своє становище. Волес набавився катару вчасі недавньої подорожі до Мексика і не був силі навіть відповідати на прощання.

ЮНІІ ВИТАЮТЬ ЧИСТКУ КОМУНІСТИЧНИХ ВПЛИВІВ.
„Ми не хочемо комунізму, не хочемо фашизму. Крайня пора, щоб американські робітничі провідники, як також і загал робітництва, перестали іграшки й почали поправді розбирати американські проблеми. У нас існує американське робітничє питання, а цей рух є могутнім, боевим і поступовим. Його не можна розбивати і він повинен служити лише для наших власних цілей“ — у такому напрямі промовляв Джан Грін, президент юнії Індустріал Марін енд Шипбилдинг Воркерс оф Америка на конвенції в Сарагатога Спрингс, у стейті Нью Йорк. Грін таврував комунізм як диктаторську чужинну філософію й остерігав, що не можна толерувати заграничних впливів в американським робітничім русі. Він домагався в дальшій частині промови цілковитої чистки американських юнії з комуністичних і лівих ідеологій. Його промову оплескували гучно 400 делегатів.

АМЕРИКАНСЬКА КОМІСІЯ КУЛЬТУРНОЇ ЄДНОСТІ.
Для осягнення далекоюсяглої культурної єдності в Америці покинувано до життя Краєву Комісію Педагогічної Наукової і Культурної Кооперації стараннями департаменту стейту. Комісія буде мати два завдання до сповнення: одно внутрі краю, а друге поза границями Америки. В обох випадках департамент стейту буде провідником, бо через об'єднання американських культурних цілей унутрі краю можна буде добиватися впливу американської культури за границею. Посередником для таких цілей за границею буде комісія при Об'єднаних Державах, звана ЮНЕСКО від початкових букв назви: Юнайтед Нейшенс Едюкейшенел Сайентифік енд Колчурал Організейшен. Спеціальний асистент департаменту стейту Виллем Бентон сказав на зібранні нової комісії, що її жде „застрашаюче“ завдання при змаганнях втримати світ у мирі через масове перевиховання.

МАЄТОК ВАРТОСТИ 27 МІЛІОНІВ ПРОДАНИЙ ЗА 5 МІЛІОНІВ.
Заступник Адміністратора Воєнних Активів Крідон оприлюднив, що при випродажу електронічних вирядів зпосеред воєнних матеріалів, уряд дістав в місяці червня 5 мільйонів доларів, хоч вони коштували колись 27 мільйонів доларів.

ЯК НЕ МАЄ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ,
чому не користати з оголошень знаменитих нагод для зарплати, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

Негодування на амбасадорів, що брали участь в большевицьким словянським конгресі

Участь амбасадорів у большевицьким Третім Словянським Конгресі в Нью Йорку назвав „различним надужиттям гостинності“ представник Краєвого Республіканського Комітету Чарлз Піс. Він звернув увагу департаменту стейту, що амбасадори Польщі і Югославії виступали на конгресі у Нью Йорку з промовами, а ще окремо прибули на нього урядовці таких держав, як советська Україна, советська Росія, Білорусь і Польща і всі вони гучно оплескували послання Сталіна з негодуванням на американську закордонну політику. Не можна вважати за вислів американської опінії таких людей, як Луїс Адамік, який зорганізував цей конгрес і самий є в Америці активним агентом маршала Тіта з Югославії — твердив Піс.

ГАРИМАН ПРО ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ АМЕРИКИ.
Новийменований секретар торгівлі В. Аверел Гариман, у своїй заяві після проголошення його призначення, заявив у Лондоні, що він вповні підтримує закордонну політику президента Трумана й секретаря Бірнса. Він не висловив критики на промову Волеса, однак сказав, що закордонна політика повинна бути в руках секретаря стейту. Заки Гариман прийняв нове становище, пропонуване йому президентом, він прохав своїх правних дорадників, щоб вони вдоволилися, чи нове становище не кладе йому яких черепон зогляду на його звязок з великими підприємствами. Дорадники запевнили його, що таких перешкод нема й тоді він рішився прийняти становище секретаря торгівлі.
Сенатор Клод Пепер з Флориди, запитаний про думку в справі призначення Гаримана, сказав, що це „знамените призначення“. Таксамо висловився провідник сенатської більшості, Албен В. Барклі.

МІЖНАРОДНЕ ЗІБРАННЯ ПОЛІЦІЙНИХ ЗНАВЦІВ.
Місто Мексик стало першим раз пристановищем для нарад міжнародних знавців поліційних справ, які зібрані тут на 53 конвенцію. У привіті, присланім на зїзд президентом Труманом, висловлений погляд, що першим завданням поліційної служби повинно бути запобігання молодечим злочинам. Представник Мексика виявив погляд, щоб у модерному світі упростити закони. Представник Злучених Держав звернув увагу на фільми, які пособляють розвиткові міжнародного злочину.

Відгомін українського меморіалу в Парижі в Раді Безпеки

На засіданні Раді Безпеки дня 17. вересня та під час дебат над обвинуваченнями міністра закордонних справ Советської України Дмитра Мануйльського проти Греції, грецький представник В. Дендріміс, відповідаючи на закиди Мануйльського, пригадав теж положення в Україні. При цій нагоді він відчитав надруковане того самого дня в Нью Йорк Таймс повідомлення з Парижа про меморіал Українського Конгресового Комітету, внесений Степаном Шумейком на Мирову Конференцію та в якому вказано, що делегація советської України з Мануйльським на чолі не є представником українського народу а тільки советсько-російської окупаційної влади в Україні та що український народ домагється самостійності і за неї бореться. — Довшу згладку про згаданий меморіал Українського Конгресового Комітету на Мирову Конференцію надрукувала теж у своїому паризькому виданні з 19. вересня і на першій стороні „Геральд Трібюн“.

ЧЕРВОНІ СТВЕРДЖУЮТЬ РЕВОЛґУ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН.
Під таким підзаголовком ньюйорський „Ди Сан“ з 23-го вересня пише про чергову советську чистку українського села, заповіджену недавнім указом Сталіна. Газета стверджує, що українські селяни, не зважаючи на всі остеріги комуністичної партії, відмовляються здавати советській державі 90 процентів шлого врожаю, як це їм наказано. Дальшою причиною револґи українських селян є — по думці газети — нова большевицька п'ятирічка, яку заряджено не питаючися самих селян та яка накладає на них обовязок безупинної важкої праці без відповідної винагороди. Згідно з твердженнями советського радія, чистка українського села являється „політичним рухом першого порядку“ — повідомляє „Ди Сан“.

ЧИСТКА В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ; КРИПЯКЕВИЧ І КОРДУБА НА ЧЕРЗІ
„Радянська Україна“, орган Центрального Комітету комуністичної партії в Україні, начальним редактором якого є Лука Паламарчук, що зараз очолює советсько-українську т. зв. „культурну делегацію“ в Америці, друкує в своєму числі з 27-го липня деякі подробиці про советську чистку в Західній Україні. Пишучи про „занецишений“ буржуазно-націоналістичний ідеї Грушевського університет у Львові, газета м. і. повідомляє: „Професор Крип'якевич і професор Кордуба в своїх лекціях пропагують погляди що не мають нічого спільного з марксистською історіографією. З цього привку було кілька дискусій при кафедрі історії, під час яких Крип'якевичу і Кордубі вказували на їх помилки. Але вони продовжують розвивати перед студентством буржуазно-націоналістичні теорії і... нікого у Львові це не стурбувало. На жаль на нараді прозвучали окремі голоси на виправдання цих людей, які, мовляв, „не мали ще досить часу, щоб переконалися в неправильності своїх поглядів“. Наскрізь гнила точка зору“ — твердить Паламарчукова „Радянська Україна“. Слід додати, що професори Крип'якевич і Кордуба належали до тих „славних синів“ українського народу, яким віддавалося багато уваги теж на сторінках комуністичних УЩВістей в Америці та величалася за їх відданість советській справі.

„СВОБОДА“ СПОГЛЯДАЄ НА КОРАБЛІ В БЕЗДІЛЛІ. — Перед нами славна „Статуя Свободи“, що споглядає на масу кораблів, що через страйк не відпливали в різні сторони світа, а були розташовані на водах близько ньюйорської пристані. В Нью Йорку було їх до 400, а в цілому краю до 1,200.

СОВЕТИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВІЯВЛЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ ТАЄМНИЦЬ

Після відкинення Радою Безпеки советських обвинувачень проти Греції, советський представник Андрей Громико виступив з новими домаганнями зверненими виразно проти Злучених Держав і Великої Британії. На засіданні Ради дня 23 вересня Громико домагався виявлення сили і місця розташування американських і британських військ в чужих країнах. Громико твердив, що американські війська знаходяться в Китаю, Бразилії, Ісландії та Панамі, а британські в Єгипті, Греції та Індонезії, та що вони є причиною неспокою і безпорядків в згаданих країнах. Він дальше твердив, що приянність американських військ у Китаю є не тільки американсько-китайською справою.

Проти советських домагань виступив гостро британський представник сер Александер Кадоген, називаючи советську пропозицію „чистою пропагандою“ та „очевидним політичним маневром“, який серйозно підриває повагу і престиж Ради Безпеки. Теж американський представник Гершел В. Джансон а за ним представники Голандії, Австралії та Бразилії виступили проти советських домагань, піддержуваних тільки Польщею. Советське домагання відкинено.

ВЕЛИКОДУШНІСТЬ АМЕРИКИ У ВІДНОШЕННІ ДО ПЕРЕМОЖЕНИХ.

В противності до Советського Союзу, який своєю безпощадністю у відношенні до переможених країн не тільки руйнує їх під господарським оглядом але й насильно накидує їм свої політичні форми, Злучені Держави Америки виказують на кожному кроці свою безприкладну великодушність. На Мировій Конференції в Парижі американська делегація стала оборонцем малих і переможених країн і перед советським прокуратором. На засіданні економічної комісії в справі проектів мирових договорів з Балканськими країнами, американська делегація зрезигнувала з усіх домагань відшкодування від Румунії, як це вже зробила у відношенні до Італії та думає теж зробити у відношенні до інших переможених країн.

ІРАНСЬКІ ПОВСТАНЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ ЗМІНИ УРЯДУ.

Південно-іранське племя Кашкайш яке розпочало повстання проти „комуністичних впливів“ в іранському уряді та захопило місто Шіраз в Перському заливі, поставило свої домагання до уряду. Повстанці домагаються резигнації теперішнього уряду за виїмком прем'єра Гваам, звільнення заарештованих їх провідників, усунення „нечесних високих старшин“ з армії, безпосереднього створення провінційних рад, більше репрезентантів в парламенті і т. д. Речник британського міністерства закордонних справ офіційно заперечив повідомлення з Тегерану, що британці постачають південно-іранським повстанцям зброю.

СПІЛЬНІ ТУРЕЦЬКО-БРИТАНСЬКІ ВОЄННІ ВПРАВИ.

Московське радіо, покликуючися на турецьку пресу, повідомляє про широко закроєні спільні турецько-британські маневри, з участю сухопутних, морських і повітряних сил. Советська радіовисильня твердить, що турецька флота відчалила з Ізміру в невідомому напрямку. Британська флота в складі біля двадцять воєнних кораблів відчалила минулого тижня з Мальти до Південної Греції. Після маневрів британська флота відвідає ряд портів на східних побережжях Середземного моря.

ЮГОСЛАВСЬКА ВІДПОВІДЬ НА ГРЕЦЬКУ НОТУ.

З Атен повідомляють, що грецький уряд одержав югославську відповідь на свою ноту в справі звільнення грецьких летунів, які були інтерновані югославськими властями після зістрілення грецького літака. Тексту відповіді ще не подано до відома, проте спостерігачі вважають, що вона дальше підтверджує попереднє югославське становище, яке відкидало грецькі домагання. Перед зістріленням грецького літака югославський уряд був відкидав свого дипломатичного представника з Атен на знак протесту проти проти-югославської кампанії грецької преси.

ГРІЗНЕ ПОЛОЖЕННЯ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В ЮГОСЛАВІІ.

З Риму повідомляють, що заарештований урядом Тітан під закидом „ворога народу“ католицький примас Югославії, архієпископ Алоїзіус Степінач, написав в своєму останньому перед заарештовуванням посланні, що большевицький уряд Тіта задумує змусити югославську Католицьку Церкву до зривання з Ватиканом. Архієпископ Степінач твердив, що зривання з Римом означатиме повну руйну не тільки католицизму, але й християнізму в Югославії взагалі.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Початкове число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграницю:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з суботи (з англійською Частинкою):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На шість місяців	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакції не відповідала.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

**„ТРАДИЦІЙНИЙ СЕПАРАТИЗМ”
УКРАЇНИ**

Навіть у часах, коли в світі цілковито забуто Україну, бували світлі одиниці, як от Вольтер, що її згадували, пишучи, що вона завжди змагала до волі. Коли ж одначе брати справу загально, то вже з самого американського досвіду добре знаємо, що довгі часи було важко навіть вільній американській пресі навикнути до України як географічної назви, а ще важче до українського народу як такого, що є окремим від російського й змагає до самостійного державного життя. Багато, дуже багато часу забрало, поки зачалася зміна на ліпше. Навіть такий часопис як Нью Йорк Таймс часто вживав ще й по першій світовій війні назв „малоросійський нарід” і „Малоросія”. Коли ж іде про боротьбу України з Росією, то тут уже було завжди повно баламуту, якщо не обману, який представляв „український сепаратизм”, як чужу видумку, звичайно німецьку, або ділом невеличкого гуртка фанатиків, з якими годі симпатизувати. Часописи, що вважали природним відірвання Польщі від Росії й симпатизували зі змаганнями гнетених Росією поляків, вважали в цьому самому часі нерозумним ділом змагання українців до здобуття незалежності для України. Теж і американська політика практично завжди звязувала Україну з Росією в одну цілість, якщо не хотіла нарушувати. Це практикується властиво ще й нині, а як довго така урядова політика триватиме, годі навіть згадати.

Коли ж іде про публічну думку, то тут уже є наслідки зміни. Можемо це заявляти хоч би по такому часописі як Нью Йорк Таймс, що нині є чи не найвпливовішим часописом у світі. Його русофільство, зокрема у відношенні до „українського сепаратизму”, добре відоме. Не один несправедливий удар був кинений з боку цього часопису проти українських „сепаратистів”, тому і таке воно важке, коли останніми часами появляються у передових статтях часопису правильні оцінки положення України в СССР. Зокрема замітне це, що в числі з 22. вересня цього часопису, де пишеться у статті про чистки в СРСР, звертається особливу увагу на чистки в Україні — „традиційним осідку неспокою у Роті й сепаратизму”. Це мабуть перший раз ствердження у цій газеті „офіційно”, в передовиці, що „український сепаратизм” є в українського народу — традиційним. Мимоходом кажучи, коли так, то й допомога американських українців визвольним змаганням українського народу повинна бути в очах часопису природною допомогою природним і віковим змаганням України.

Це, що тепер діється в Україні є з політичного боку подією „першорядної ваги”, пише Нью Йорк Таймс, покинувшись у цьому на московську „Правду”. Іншими словами, Москва признає, а Нью Йорк Таймс потверджує, що в Україні й нині поширений „український сепаратизм”, який Кремль знов використовує у свій злочинний спосіб. Це й заставляє нас, американських українців, до посилення нашої акції оборони „українських сепаратистів” і „українського сепаратизму”.

На шляху до єдності в американській політиці

Метушня, яка виявилася в Волеві був відокремлений. Із Америки і в чужих державах знагоди виступу секретаря торгівлі Генрі Волеса з його критикою американської закордонної політики показала, що в таких випадках розум повинен узяти верх над сентиментальністю. Сентиментальність у цьому випадку була неабияк. Тут був заангажований не самий секретар торгівлі Волес і його прихильники та приїзди, але й виставлений на прилюдну критику і політичний хист президента Трумана, як голови великої держави й критики підношено не лише характер і недосади політичного розуму Волеса, але теж і непорядність президента. Практичні політики розуміють, яка це складна ситуація, коли приходиться осуджувати безрадність голови держави, щоб не наразити на пониження його престижу.

Коли серед такої мішанини голосів про недоцільність політичного кроку і про особисту безрадність голови держави приходять рішучий жест президента, щоб член кабінету зрезигнував із свого становища і тим „ратував” не престиж президента, а престиж великої держави, то це справді важка подія. На бік сентименту, на бік особисті справи й почування, а на першому місці інтерес батьківщини! Так, а не інакше треба розуміти примусову резигнацію секретаря торгівлі Волеса.

Після його уступлення часописи пригадали йому теж його минулину. Інтересне, що Волесові не закидали безхарактерності або особистої нечесності. Навпаки, багато знавців твердять, що він ішов чесним шляхом і саме тому викликав тільки непорядок. Із голосів критики виходить, що Волес не мав належного підготування до політичного життя. У своїй діяльності він голосив, що він є представником „простої людини”, тобто такої, яка не займається високими ділами, а хоче лише чесно жити й чесно працювати. Отже в імені такої „простої людини” він голосив так домагання, як „повна праця для кожного”, як „квартира молода для кожної дитини”, як „нормальні засоби збіжжя”. Далше він виступав „проти монополії і привілеїв”, „проти шпериного фашизму”, і т. п. Та якось впаді з такими вічевими домаганнями він замало інтенсивувався закордонною політикою і безкритично прийняв за правду вісти, ширені про Совети. Він, видно, вірив, що советські бляхмани, це не крутість, а проста правда й тому збився з пантелику.

Це доводило до того, що президент перестав радитися Волесом, як поступати в цьому або в тому випадку й тому мі, завалили й Київ. І тільки спогади по них залишилися та руїни численних замків, свідків давньої слави й величчя, залишилися записи по старих церквах про їх будівничих і фундаторів... Та ще не одна темна, неписемна бабуна при світлі лучини розповідає молоді давні бувалячини. Згадає про князя Давида, що бравати очі виколов; про його сина Всеслава і внука Романа, що з матірню княгинєю Агатою Мономаховою... десть поїхав до Києва і ще поверне, перед Страшним Судом Божим... В народній пам'яті задержалися імена, але й сама бабуна не знає, чи то вигадки, чи може колись воно правдою було?.. Не стало кому селянству пояснити правди, розповісти про важку боротьбу далеких їх предків з гнобителями з заходу. Ось, саме звідси, з Турова й

Давид-Городка починає своє повстання проти Польщі й Литви князь Михайло Глинський, з братом Василем. Князі втікли в Московщину, а їх рідня позбулася книжого титулу. І тепер, через чотири сотні літ, між всякими Ковалюками й Кравчуками трапляються селяни Глинські, нащадки князів, що про те навіть не підозрівають! Трапляються Сангушки, Сапіги, Боярини, та не бояре, не князі ні графи! Попадаються ще старші назвища — Претивичі, Предславичі, Вишеславичі, простих мужиків, нащадків давніх князів, боярів і воевод, а володіти ними всякі Олеші, Плотровські, Бонч-Бруевичі!.. Повно по селах Нечаїв, Осауленків, Ждановичів, Лободів, Костюшків, Мозир і Гориничів, — родів, що видали не одного діяча козацької доби. Сувора природа Полісся викувала міцний духом проводирів Степової України. Адже

Гариман знає всі тайні розмови між Рузвелтом, Чорчилем, Сталіном і знає не лише події, але й приготування й підхід до подій, а з цим мусить теж знати характерні провідників політики — а це дуже важке для орієнтації.

У місяці березні Гариман вилетів промову в Нью Йорку в міській потім, як він зрезигнував із свого становища амбасадора до Москви. Йому тоді розважався язик і він не таїв цього, що Совети „не сповняли деяких умов, так як ми їх розуміємо”. Це в дипломатичній мові значить багато. Гариман отже вміє критично дивитися на політику Росії супроти Злучених Держав і тому може бути помічником як дорадником президента і спілці з секретарем Бірнсом.

Іменування Гаримана вказувало б на те, що наша держава тепер об'єднана щодо напрямку закордонної політики. Це скріплює не лише силу держави, але й особисте становище президента та секретаря стейту Бірнса і американської делегації в Парижі та Організації Об'єднаних Держав.

А сильна Америка це заборолло мира в світі!

Микола Чубатий.

Духовні — приятелі та духовні вороги народу

Як большевики ставляться до релігії взагалі, це відомо річ. Їхня постава до кожної релігії негативна, бо по думці науки Маркса, Леніна та Сталіна релігія є опіум (дурман) для народу з метою задурмани людину та зробити її неспособною до виконання її ролі в соціалістично-комуністичному громадянстві. Звідси зовсім консеквентно большевики після приходу до влади розпочали боротьбу з усіма релігіями, винищували фізично сотки тисяч духовних всіх віроісповідань, замикали церкви та пильно дбали, щоб цей „опіум” для народу не дістався до душ молоді, коли вже його не потрапили винищити з душ старшого покоління агітатори Союзу Воюючих Безбожників під командою тов. Ярославського.

Таке саме відношення большевиків до релігії набило свій відгомін у всіх конституціях Советів аж до останньої конституції Сталіна з 1936 року, якою дозволено на свободу визнавати віру та відбувати богослуження. Заборонено одначе ширити віру якимнебудь способом, рівночасно дозволено ширити безбожництво. Іншими словами, старці можуть там в якійсь баракці чи церкві, добре оподаткованій, що це заціліла по большевицьких антирелігійних погромах, молитися, одначе не вільно дітей вчити релігії. Вільно, одначе, всім ширити

Православна церква в СРСР на услугах Кремля.

Числячись з тим фактом, большевики постановили запрягти розбиту та понижену православну церкву на свої услуги, на ширення советських та комуністичних впливів по цілому світі. Вже вчасі війни Сталін ласкаво прихилився до патріарха Сергія та позволив

інсталивати його на дійсного патріарха. Згодом він дав дозвіл на собор та на вибір його наслідника Олексія, який найшовся в ласках советського уряду. Київський митрополит Николай, підручник патріарха Олексія, був навіть членом одної державної комісії вчасі війни. Недавно донесла преса, що патріарх Олексій до полєзних ласк з боку Сталіна в постаті цінних церковних річей для особистого вжитку патріарха, тепер достав високі советське відзначення — ордер Червоного Прапора, який заповнів на грудях московського патріарха як знак часу та на вічну історичну пам'ять служби православної церкви в СРСР для комуністичної ролі.

Ніде правди діти, що московський патріарх Олексій свою службу для Советів виконує вірно та послужно. Православна церква в Росії вже за часів царату привикла була стояти на услугах уряду. Вона вже перед революцією за користі світової війни потрапила жертвувати моральними засадами християнства. Автім, в Москві виробився окремий підхід церкви до начальства та до властивимущих. Своєю службою неморальній установі білого, а тепер червоного царату, російська православна церква все уміла закрити своїм патріотизмом та послухом для влади. Служняна ролля московського патріархату та православної церкви потрібна ще й нині Советам мимомовно їх поновленню курсу на соціалізм. Православна церква, для прикладу, потрібна большевикам для валення українсько-католицької церкви в західній Україні, остой української національної думки. Православна церква послужна владі потрібна Політбюро для її винародовлюючої політики в Україні.

Та куди більше православна церква виконавець політики Кремля потрібна Советам закордонно, де живе велика православна еміграція зі Советів. Притягнути її на бік Советів в теперішні часи мирових конференцій та Організації Об'єднаних Націй це річ немаловажна. Важне проте, щоб православні за межами Советів піддалися під провід московського патріарха, що означало б теж їхню підпорядкування команді Кремля.

Советські агенти в єпископських мітрах.

З Москви советськими літаками розлетілися підручники патріарха хто до західної Європи, хто до Америки. До західної Європи полетів митрополит Николай, права рука Політбюро, та став намовляти православних російських емігрантів признати над собою зверхність московського патріарха. Діялося це майже рівночасно з декретом советського уряду, що емігранти можуть відізкати советське громадянство. Митрополит Нико-

лай потрапив перекопати архієпископа Евлогія, голову православної церкви за кордоном з осідком в Парижі, щоб він для добра советської ролі признав над собою зверхність московського патріарха та відновив послугу царгородському патріархові, якого зверхність признали православні в західній Європі від часу панування безбожних комуністів в Москві. Митрополит Николай вів перекопати Евлогія, відомого зі ширення православ'я в Галичині ще вчасі російської окупації 1914/1915, що царгородський патріарх погодився відізнати його зі своєї церковної залежності, тому може перейти під залежність „приятеля народу”, московського патріарха Олексія. Старий Евлогій, російський патріот, пригадав собі свою царську службу, і погодився стати на службу червоного царя та признати над собою церковну владу Москви. Тим способом і чорносотенець Евлогій з ворога народу став його приятелем та милою особою в амбасаді червоного царства в Парижі.

Старчий Евлогій скоро перестався на тамтій світ, призначивши своїм наслідником єпископа Володимира з Ніцци. Однак бистро око Кремля пізнало, що цей Володимир не є таким приятелем народу як Евлогій та другі червоні владки і поручив московському патріархові прислати до Парижа справдішого приятеля народу в духовній рясі. Такий приятель скоро найшовся, в особі берлінського єпископа Серафима, вірного послужника нацистів. Тепер він на сто відсотків кваліфікований б на воєнного злочинця, бо ж він був немов духовним експонентом пронацистичного генерала Власова, що його большевики як квіслінг дістали в свої руки та повісили в Москві.

Це одначе нині, в часі завоєвання советської демократії для Кремля не важке. Серафим перекинувся на приятеля Советів, скоро признав над собою владу московського патріарха і дістав від Політбюро в Москві атестат приятеля народу.

В цій ситуації квіслінг та нацист Серафим берлінський вже як приятель народу був призначений на архієпископа до Парижа на місце помершого Евлогія, щоб не допустити „ворога народу” єпископа Володимира обняти провід православної церкви в західній Європі. Єпископ Володимир в міжчасі довідався, що митрополит Николай впровадив Евлогія та його в блуд, бо царгородський патріарх ніколи не зривав своєї влади над православним в західній Європі та й не міг зрестися, будучи підвладним знов Туреччині, яка веде протисовєтську політику. В той спосіб православні в західній Європі мають одного духовного зверхника з

ОЛ. ЛУГОВИЙ Права автора застерігається.

БУРЕВІЙ

Повість з часів Революції в Росії і Східній Україні в 3-х частинах.

(Другий том трилогії „ОГНЕМ І КРОВ'Ю”).

ПЕРША ЧАСТИНА

Толки розмістилися по селах на шляху Столін-Турів. Єгерський полк в Білоуші, до штабу дивізії найближчий, Чернігівці в Бережньому, Ніжинці в Орлах. Уланів загналися трохи задалеко, до Давид Городка, недалеко сльви Горині з Прип'яттю, заснованого сумної слави князем Давидом Ігоревичем, ануком Ярослава Мудрого, співвинним осліплення князя Василька Ростиславича Теревельського. У Давид Городку по оповіданнях добожних помішків у доброму стані зберіглася церква, тимже Давидом Ігоревичем будована, а в Турові криниця, що в ній охрещено князя Святополка, прозваного Окаяним...

В таких місцевостях 16-тій кінній дивізії довелося відпочивати. Всякому, хоч трохи освідомленому, приходив у тямку княжий період, тісні звязки удільних місцевих князів Турівських, Пинських, Гоминських, Дубровицьких, Висоцьких, Степанських, Давид-Городенських з стольними Київом. Намножилося тих князівств і князів, кожний з кожним воював зажерто, бажав урізати хоч крайчик сусіднього уладу, більшого і багатшого. А в наслідку попропадали са-

мі, завалили й Київ. І тільки спогади по них залишилися та руїни численних замків, свідків давньої слави й величчя, залишилися записи по старих церквах про їх будівничих і фундаторів... Та ще не одна темна, неписемна бабуна при світлі лучини розповідає молоді давні бувалячини. Згадає про князя Давида, що бравати очі виколов; про його сина Всеслава і внука Романа, що з матірню княгинєю Агатою Мономаховою... десть поїхав до Києва і ще поверне, перед Страшним Судом Божим... В народній пам'яті задержалися імена, але й сама бабуна не знає, чи то вигадки, чи може колись воно правдою було?.. Не стало кому селянству пояснити правди, розповісти про важку боротьбу далеких їх предків з гнобителями з заходу. Ось, саме звідси, з Турова й

Давид-Городка починає своє повстання проти Польщі й Литви князь Михайло Глинський, з братом Василем. Князі втікли в Московщину, а їх рідня позбулася книжого титулу. І тепер, через чотири сотні літ, між всякими Ковалюками й Кравчуками трапляються селяни Глинські, нащадки князів, що про те навіть не підозрівають! Трапляються Сангушки, Сапіги, Боярини, та не бояре, не князі ні графи! Попадаються ще старші назвища — Претивичі, Предславичі, Вишеславичі, простих мужиків, нащадків давніх князів, боярів і воевод, а володіти ними всякі Олеші, Плотровські, Бонч-Бруевичі!.. Повно по селах Нечаїв, Осауленків, Ждановичів, Лободів, Костюшків, Мозир і Гориничів, — родів, що видали не одного діяча козацької доби. Сувора природа Полісся викувала міцний духом проводирів Степової України. Адже

добрих три чвертини козацьких діячів — сини Полісся. Як воно довге й широке — кожна закутина видала бо-дай один славний козацький рід... Кричевські, Нечаї, Виготські, Богуні, Михненки, Палії, Іскри, Самусі боронили волю України шаблем і рушницею. Турин, Нелюбовичі-Тукальські, Солтани-Пересвіти, і десятки менш значних — боронили проповідями, натхненням словом, ширим віданням батьківській вірі. Тут же й сумної слави назвища з історії України мирно вживаються поряд інших... Терлецькі, Тишкевичі, Гоголі - Яновські, Хроневицькі... Всі змужичили, без тіні й натягують родинних традицій. Не помогла й зрада давніх їх предків, бажанням свій рід визнавати спонукана!..

Лукавою іронією долі родинні місця героїв давньої України вважаються не українськими. Білорусько, за чужими вказівками, вважають їх всіля-

кі українські вчені етнологі й історики. Але чому по селах повно історичних українських назвищ — не вміють собі пояснити. Таке не тільки тут, але скрізь по Україні!.. Не повітали хіба в кріпаків тисячі українських шляхетських назвищ польські магнати? Не повернула хіба в кріпаків 65 тисяч родин давнього українського боярства цариця Катерина II... За те грибами по дощі плодилися графи Шеремети з Шуваловими...

Команданти полків зайняли звичайні селянські хати. Полкові адютанти похажували зайняти квартири по поміщицьких польських домах. Де поміщика Бог мав, ставали бо-дай по попівських. Люди молоді, шукали товариства панів і паничів. І пофліртувати, і на піяніно побренькати, і та поцувенькати по французьки! Селянські дівчата, хай собі й гарні, хай собі Претивичів чи Вишеславичів не одна пи-

шеться, та що ж?... Зовсім неграмотні, поняття не мають про тонкості флірту, не знають чи французька мова існує на світі? Правда, у Франції прості мужики говорять по французьки, але то культура, Західна Європа! Росії до неї далеко!.. Не диво, що кожна французанка, німкеня, італійнка приїхавши в Росію ставала бодай графинею... Що в своїм родинним краю кожна була повою, — до тямки старшин не приходило!..

(Далше буде).

BOHDAN, HETMAN OF UKRAINEby **GEORGE VERNADSKY (\$2.50)****YALE UNIVERSITY PRESS****SVOBODA BOOKSTORE**

11-83 Grand St., P. O. Box 346 Jersey City, N. J.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1946 Р.

ВІДІЛІ ПРИНЯТІ НАНОВО:

Принято наново відділ ч. 458, в Гамільтон, Онт., Канада.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 13. Спіданна, Спід Михайло.
В. 22. Семарак Стефан.
В. 30. Новаковський Елизавета, Вдовяк Марта.
В. 38. Баран Вілам, Тарбій Едвард.
В. 59. Сербин Анастасія.
В. 70. Чайка Марія.
В. 81. о. Волошин Богдан, Бернадина Дориса.
В. 85. Лотоцький Іван, Панько Ольга.

В. 94. Васкул Микола.
В. 117. Морис Володимир Іван.
В. 118. Філевич Михайло.
В. 127. Була Марія, Вайда Іван.
В. 143. Дулак Мирослав, Сенкарюк Марія.

В. 145. Морикін Михайло.
В. 147. Вороник Марія, Прохак Ольга, Барняк Франко, Гузія Катерина, Саврук Марія, Галам Луїс.
В. 149. Барняк Адам.
В. 151. Сокальський Стефан, Сокальський Роман, Сокальський Йосиф.
В. 155. Паснак Петро.
В. 156. Парасюк Сидір.
В. 160. Лисий Ольга.
В. 164. Бугай Розалія, Тетик Сузана, Микитин Стефан.
В. 171. Фрич Анна, Фрич Петро П.
В. 178. Хомак Анна.
В. 200. Супек Микола, Супек Ольга.
В. 204. Переш Михайло, Манішевський Вілам.

В. 206. Соєр Євгенія.
В. 211. Валага Франка.
В. 217. Грохавський Петро.
В. 221. Брайловський Йосиф В.
В. 223. Тарбаш Ольга, Сидик Анна, Дрозд Анастасія, Дрозд Ева.
В. 242. Крюк Ольга, Найдох Михайло, Трош Олександр, Гартай Григорій.

В. 262. Лесів Антін.
В. 266. Ференц Володимир Г.
В. 276. Сисині Олександр.
В. 281. Кусегай Наталія Нора, Кусегай Тома Джеймс.
В. 287. Дюбіна Анна.
В. 291. Павук Олександр.
В. 292. Крижанович Петро.
В. 319. Калп Іван.
В. 327. Душенчук Ленард, Керич Андрій М., Керич Вілам І., Керич Джейна А.

В. 334. Мазур Іван С.
В. 335. Лещинський Михайло.
В. 345. Юрків Катерина, Комар Дмитро.
В. 352. Комар Розалія.
В. 361. Лозинський Іван В., Гринькован Марія, Клишшин Михайло.

В. 364. Бюглер Володимир Л.
В. 365. Рудинський Михайло мол.
В. 369. Пиль Данило, Милькович Анна, Милькович Іван, Конек Володимир, Конек Стефан, Гурський Мартин.
В. 376. Гвізда Михайло, Адамчук Йосиф М., Прібілський Анна Прібілський Іван В.
В. 383. Вовк Маріяна, Мосер Вінфілд С.

В. 385. Гарасим Євген, Скрипещ Михайло, Скрипещ Петро.
В. 388. Спіданна Михайло мол.
В. 394. Дішкен, Дішкен, Дішкен, Дішкен.
В. 395. Лушин Іван.
В. 416. Ледарович Станіслав.
В. 421. Шупіна Стефанія.
В. 427. Полюдічук Михайло.
В. 432. Д-р Козарук Янік, Дюбо Микола, Фіал Мирон, Гуменич Катерина, Вайтович Михайло, Романчик Михайло, Перейма Анна, Камка Павло, Клімаш Росла, Рошко Іван, Зарудний Петро.

В. 438. Струк Елизавета, Горач Юрій.
В. 445. Токар Елена.
В. 464. Косюк Іван.
В. 467. Галай Іван.
В. 469. Кучма Іван, Козовик Беті.
В. 472. Фішкін Джейна, Фішкін Петро.
В. 473. Протасів Василь.
В. 474. Радзавський Вілам, Путила Василь, Джавала Марія, Путила Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 25. Маліський Омар Е., Маліська Катліана.
В. 78. Іздепський Іван, Вдовяк Антоніна.
В. 94. Паранюк Вілам.
В. 304. Котельський Стефан.
В. 365. Циріська Антоніна, Сабріньська Іван.
В. 406. Данилак Олександр.
В. 439. Василевич Анна.
В. 441. Вовк Григорій.
В. 445. Гарасимівська Ольга, Коваль Марія, Погорельський Зенон, Вовк Лев.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 59. Зиник Анна, Зиник Ева, Зиник Михайло.
В. 67. Стадник Трофим.
В. 71. Бобак Данило.
В. 87. Романчук Іван.
В. 112. Гома Анна.
В. 217. Базарницький Стефан.
В. 242. Москалик Катерина.
В. 243. Самчук Йосиф 2.
В. 325. Грішай Юліяна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

В. 341. Вонітовий Емілія.
В. 361. Чехак Стефан.
В. 387. Горюхівський Микола, Горюхівський Василь, Горюхівська Марія, о. Горюхівський Василь.
В. 427. Червак Олександр.
В. 432. Василевич Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 388. — 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНИ:

В. 1. Катанчик Юліяна.
В. 5. Рудик Микола.
В. 10. Хвалік Фемі, Старанка Андрій, Хвалік Семен.
В. 11. Ярабик Катерина.
В. 25. Авраменко Василь.
В. 39. Лаба Юлія, Лаба Стефан.
В. 43. Малинич Петро, Малинич Іван.

В. 48. Нагребельський Михайло.
В. 78. Стець Теодор, Машин Михайло.
В. 94. Шостак Анастасія, Шостак Франко, Івасюк Володимир, Івасюк Марія.
В. 95. Морикін Марія, Морикін Ева.
В. 96. Кемпа Микола, Кемпа Олена Е., Кемпа Іван, Кемпа Микола мол.

В. 118. Петруська Андрій.
В. 120. Семенчук Михайло.
В. 142. Шевчук Янік.
В. 146. Чубатий Олександр.
В. 161. Петришук Анна.
В. 166. Фалалюк Михайло.
В. 193. Помаранський Павло.
В. 242. Стопін Анна, Стопін Григорій, Фелері Анна, Дорш Іван, Пука Михайло.

В. 334. Гомяк Михайло.
В. 360. Ла Банниш Анна.
В. 367. Андрій Сидор.
В. 406. Дюшчик Йосиф.
В. 432. Мисак Анна, Скорська Олена, Фролак Михайло, Скорська Маріяна.
В. 439. Говард Олена, Ч.
В. 445. Рубин Онуфрій, Москаль Володимир.
В. 464. Шейтовський Олександр, Лукич Іван.
В. 473. Залужний Євгенія, Темевик Олександр.

В. 474. Олександр Катерина, Ставничий Мирослав, Коцулім Амброзій.
В. 28. Москалик Катерина.
В. 125. Лобовий Олександр Р.
В. 182. Романчук Іван.
В. 204. Грішай Юліяна.
В. 222. Самчук Йосиф Ф. 2.
В. 235. Бобак Данило.
В. 276. Іванович Франко.
В. 291. Хома Анна.
В. 292. Качмар Михайло.
В. 341. Червак Олександр.
В. 355. о. Пеленський Ігор Г.
В. 371. Бучак Мирон.
В. 434. Горюхівський Микола, Горюхівський Василь, о. Горюхівський Василь.

В. 439. Василевич Анна.
В. 10. Валадік Емілія.
В. 71. Бобак Данило.
В. 94. Романчик Анна.
В. 218. Олександр Франко.
В. 390. Савак Ольга.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 125. Лобовий Олександр Р.
В. 182. Романчук Іван.
В. 204. Грішай Юліяна.
В. 222. Самчук Йосиф Ф. 2.
В. 235. Бобак Данило.
В. 276. Іванович Франко.
В. 291. Хома Анна.
В. 292. Качмар Михайло.
В. 341. Червак Олександр.
В. 355. о. Пеленський Ігор Г.
В. 371. Бучак Мирон.
В. 434. Горюхівський Микола, Горюхівський Василь, о. Горюхівський Василь.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 3. Кемпа Атанас.
В. 65. Заканік Андрій.
В. 266. Сюрко Теодор.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 388. — 1 член.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВІ З ВЗРОТОМ В ГОТОВІ:

В. 9. Тринковський Іван.
В. 112. Загальська Еленора.
В. 120. Стадник Євген.
В. 168. Завальська Марія.
В. 195. Куній Доналд.
В. 209. Тарнавська Анна.
В. 219. Антошків Володимир.
В. 221. Гутман Дмитро.
В. 252. Кузанич Петро.
В. 265. Дронюк Стефан.
В. 277. Ферерко Андрій С.
В. 303. Гембиль Мичел.
В. 329. Горват Михайло.
В. 342. о. Гулук Іван.
В. 364. Лев Іван.
В. 384. Сирота Андрій.
В. 390. Пих Юрій.
В. 439. Юзик Петро.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛИ:

В. 4. Адамчик Адам.
В. 27. Галай Василь.
В. 39. Оск Іван.
В. 45. Насевич Михайло Ф.
В. 67. Шуран Іван.
В. 99. Надальний Дмитро.
В. 130. Лія Рой Йосифа.
В. 151. Олеш Марія.
В. 167. Білецька Теодозія.
В. 182. Гашовський Теодор.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком серпня 1946 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів 34,459
В місяці серпня 1946 р. прийнято нових 126
В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

ЗІСТАВЛЕННЯ:

В місяці серпня 1946 р. прийнято наново 19
В місяці серпня 1946 р. прийнято з переступними листами 22
В місяці серпня 1946 р. прийнято з інших клас обезпечення 5
В місяці серпня 1946 р. прийнято за старого роду обезпеч. 1

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЬО ЙОРК, Н. Я.

Започатковано „Український хор міста Нью Йорку“.

День 12-го вересня б. р. залишеться вступом до історії Українського Народного Хору в м. Нью Йорку. Вже здавна відчувалась потреба зорганізувати кращі, співучі сили української колонії м. Нью Йорку. Нераз наші свідомі громадяни висловлювали своє бажання, щоб у світовому центрі культури, м. Нью Йорку, повстав зразковий хор, який би гідно зарекомендував українську культуру — нашою чудовою пісню. Ідучи на зустріч цим бажанням, ініціативна група такої ідеї збиралась загалом дня у студії проф. Юрія Кириченка при 60 Сейнт Маркс Пл. в Нью Йорку на свої перші наради. Щоб ознайомити ширший загал українців

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 75. Тарас Данило.
В. 112. Кравець Розалія.
В. 329. Чельський Михайло, Чельський Дорота.
В. 422. Кішин Варвара А. 3.
В. 438. Струк Елизавета.
В. 441. Музика Роман Г., Музика Діана Дж.
В. 445. Погорельський Роман Н., Вовк Олена М.
В. 474. Стадник Михайло, Стадник Берт, Стадник Джералд, Стадник Йосиф.

ДІТИ ПРИНЯТІ ЗА ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 25. Шафран Марія М., Шафран Джеймс, Шафран Іван мол.
В. 59. Зиник Анастасія.
В. 387. Горюхівський Олександр 2, Горюхівський Михайло 2, Горюхівський Василь, Горюхівський Микола.
В. 432. Левіський Едвард, Левіський Вілам.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

В. 390. Пих Роман, Пих Алєн.

СУСПЕНДОВАНИ ДІТИ:

В. 33. Ковалеский Розмарія.
В. 39. Лаба Еженія, Лаба Франко, Лаба Герія Ю., Лаба Магда, Лаба Марія, Лаба Стефан, Лаба Василь, Подольск Андрій.
В. 47. Коростинський Роберт, Коростинський Річард, Коростинський Рональд, Коростинський Розалія М., Коростинський Доротея.
В. 53. Крук Сандра Л.
В. 96. Кемпа Михайло П., Кемпа Михайло.
В. 118. Петруська Вілам, Петруська Михайло мол., Петруська Мирослав, Петруська Ольга.
В. 134. Діак Шірай А.
В. 142. Шевчук Вілентина.
В. 147. Фарух Анна.
В. 164. Гиниласка Варвара.
В. 166. Фалалюк Деспо, Фалалюк Ірина, Фалалюк Іван, Фалалюк Маркел, Фалалюк Марія, Фалалюк Павліна, Фалалюк Темістохлос.
В. 175. Білецька Зофія.
В. 221. Вієна Петрус.
В. 237. Пастернак Іван.
В. 251. Палєчка Володимир Д., Палєчка Діана К.
В. 313. Корочук Стефан.
В. 326. Гайдук Михайло, Гайдук Павло.
В. 421. Чесник Йосиф.
В. 432. Сокія Антін А., Сокія Ірена Е.

ДІТИ, ШО ВІДІЙШЛИ ДО ВЗРОТОМУ У ГОТОВІ:

В. 7. Прискиня Іван.
В. 130. Горюхівська

ПРАЦЯ ДЛЯ ЖІНОК І МУЩИН — WANT ADS

Classified Department—Bergen 4-0237—Bergen 9-0552.

ПОТРЕБНО МУЖЧИН

ПАЛИНЕРІВ

ПОТРЕБНИЙ ДІЯКНИЙ ДОСВІД
ЛЕГКА ПОСТІПНА ПРАЦЯ
WASH SAND CASTINGS
ДОБРА ПЛАТНЯГоловний
MOSS INDUSTRIES
113 53rd ST.,
BROOKLYN, NEW YORKПершої класи — Добра платня.
Головний 57 East Ridgewood Ave.
Ridgewood, N. Y.
Telephone Ridgewood 6-1002

ПОТРЕБНО ЖЕНЩИН

ЖІНОК (18 ДО 40)

ДОБРЕ ПЛАТНА ПРАЦЯ
У ВИДІЛІ ПАКУВАННЯ
П'ЯТЬ ДЕННИХ ТИЖДЕНЬ
ГОЛОС. C. F. MUELLER CO.
Manufacturers of Macaroni,
Spaghetti and Egg Noodle products
180 BALDWIN AVE.
JERSEY CITY, N. J.
Близко до Journal SquareДЛЯ КРАЩОГО ЗАТРА
КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

На мовні теми

(Докінчення).

Згідно з тими правилами не належить тепер українцям кидати когось: батьку, Іване, козаче, — тільки батьку, Іване, козаче, бо так в російській мові кличуть. Тим більше російський спосіб писання приписано для всіх чужих слів, прийнятих до української мови: телеграф, а не телеграф; електрика а не електрика; соціалізм а не соціалізм; Герінг а не Герінг; Гонор а не Гонор; фюрер а не фюрер; Мюнхен а не Мюнхен і т. д.

Як вже сказано на початку цієї статті, українська мова не має всіх тих звуків, які є в чужих мовах, ані не має в письмі всіх букв, потрібних на написання тих звуків. Однак український язык не є такий дерев'яний, щоб не нагнутися до вимови навіть найтрудніших чужих слів, тай українське письмо можна приспособити до того, щоб писати чужі слова. Не було колись в українській мові „г“, але тепер вже є і для нього найшлася буква „г“. Ніхто не може ніби сказати, що українське не може вимовити „г“, не можуть цього сказати навіть Сталінові агенти з Української Академії Наук, бо й вони вчать російську букву „г“ читати кожного разу „г“, навіть „герой“ замість „герой“ (грецьке слово „геро“) і „гусь“ а не „гусь“. Дякаючи-ж мав би українське писати „гудз“ і „гуля“ навіть тоді, коли вимовляє „гудз“ і „гуля“? Для чого має писати „Герінг“, коді досконало знає, що це не „Герінг“, а „Герінг“? Для чого має говорити „Гонор“, а писати „Гонор“?

Мають німці букву „u“ з двома крисками над нею і читають її подібно до „i“, але не як чисте „i“. Українці з браку відповідного знаку пишуть в таких словах „i“ і кожний німець розуміє, що мав українське на думці, коли вимовив слово з тим звуком. Коли скаже українське „фюрер“, або „Мюнхен“, де приходить цей звук, то німець другий раз не потребує його питати, що він сказав. Москва думає, що до того, щоб замість цього „i“ писати „ю“ і послідовно вимовляти „фюрер“ та „Мюнхен“. Це виходить на таке са-

ме, як би замість „бурд“ (птаха) вимовляв „бурд“, або замість „гирл“ (дівчина) писати „гюрл“. Однак слідуючи за вказівкою з Москви, українське ма би писати „фюрер“ та „Мюнхен“.

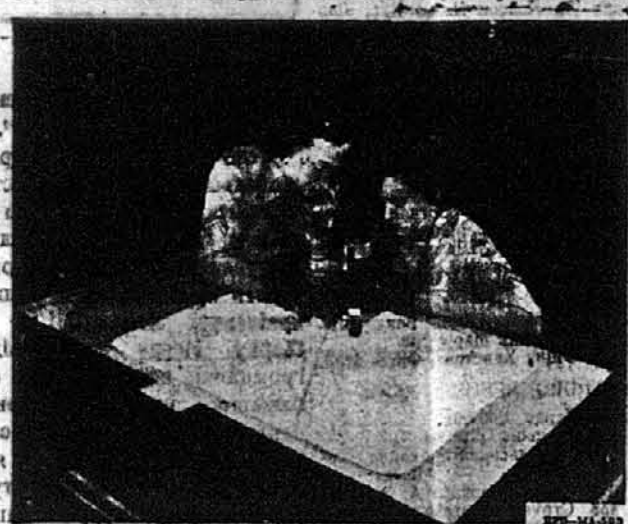
Так само за вказівкою з Москви мав би українське писати чужі, головні німецькі, слова через „y“, там, де приходить коротке „u“. На коротке „u“ в українським письмом буква „в“, і українське пише: „Сказав“, „писав“, „говорив“, хоч в кожнім з тих випадків кінцеве „в“ є в дійсності коротким „u“. Однак всяке „y“ українське з правила читає як довге „y“ і вимовляє його окремо від попередньої голосівки. Для москаля незрозуміло, як можна на коротке „u“ писати інакше, як не через „y“. Послідовно він кожне німецьке слово, де є коротке „u“, пише через „y“. Місто Аугсбург для нього Аугсбург, Дахау — Дахау, аудиторія — аудиторія, Аукціон — аукціон. Можна би сказати: Нахай собі москаль і комітет головою ходити, не наша річ. Ба, та в тім то й клопіт, що за вказівкою з Москви вимагають і від українця, щоб він так писав, бо тільки так, мовляв, буде добре. І граматичне правило, видане на вказівку з Москви Українською Академією Наук, каже, що українське має писати Аугсбург, Дахау, аудиторія, аукціон, хоч би він і читав, як написане — А-угсбург, Даха-у, а-у-диторія, а-ук-ціон.

Шануючи себе, українці ніколи не повинні погодитися на прийняття цих московських вказівок.

ДО ШАНОВНИХ ЧИТАЧІВ
„СВОБОДИ“ І „ЮКРЕНІЙСЬКОГО ВІСНИКА“

Як Ви змінюєте адресу, просимо негайно повідомити про це адміністрацію „Свободи“. Шкоро повідомлення усуває непорозуміння і стримання газети. З повідомленням просимо також вислати 10 центів готівкою або поштовими значками на покриття вироблення нового стелеса. Члени і Читачі з Канади звольте прислати тільки готівку тому, що канадських поштових значок не можна виміняти.

Wacs Perform Important Jobs at Army Air Base

Former Wacs are needed to meet the critical shortage of skilled personnel in hospitals, personnel centers, and headquarters installations. Corporals Lillian L. Levine, left, of Passaic, N. J., and Gladys C. Morris, of Far Rockaway, N. Y., have been assigned the responsibility of observing orientation problems of an air base of pilots on cross-country flights. Upon re-enlistment, former Wacs can volunteer either for the duration of the war plus six months, or until June 30, 1947, unless sooner relieved for the convenience of the Government. They can also retain the rank held at time of discharge.

БОЯН НОВОГО ЧАСУ

(В тридцять третю річницю смерті Миколи Лисенка).

У своїй творчості Микола Лисенко — своєрідний музичний літописець, бо вся його спадщина — музичне відображення тристалийного піднесення життя українського народу. Проте, він не сухий педант-хронікер, а повний самоповаги пристрасний виразник народного духа.

Його спадщина відзначена тими характерними рисами, які рідять її то з „Словом о полку Ігоревім“, то з Шевченковими „Гайдамаками“, то з „Тарасом Бульбою“ — Гоголя. Ось ті невимірні сторінки нашого мистецького літопису, що привернули увагу композитора і стали, як і рідна пісня, тим родючим ґрунтом, що на ньому виросла його повноквітна музична творчість. Тож коли нам зрозуміла велич і цінність тих пам'яток нашого минулого, нам легко зрозуміти і всю велич справи і творчості Лисенка, цього — за словами Вахнянина — „Бояна нового часу“.

Завдання Лисенка — першого і одного на той час українського композитора-професіонала на шляху до створення української музичної традиції, в силу політично-економічного та національно-становища України, було багатим важчим ніж це було в більш розвинутих Норвегії, Данії, Чехії. В цих країнах під впливом романтизму повстають на початку другої половини XIX ст. музичні національні школи. То ж такі славновісні композитори, як даєньє Гаде, чех Сметана, норвежець Гріг (доречі як і Лисенко — вихованець лясницької консерваторії) — по суті були продовжувачами національних музичних традицій, що вже існували і розвивалися в їхніх країнах, вони стали якби завершувачами в кристалізації національної музики на її дальшому шляху до висот загальнолюдської музичної думки.

Про існування на Україні до Лисенка виразної української музичної традиції не може бу-

ти й мови. Правда, були більшість владі спроби, навіть з'явилося декілька цікавих творів, найкращим серед яких був, безперечно, „Запорожець“ — Гулака-Артимовського. Але на підставі тих творів не можемо говорити про якусь виразно окреслену мистецьку школу, чи про український національний стиль у музиці.

Цінність творчості нашого найбільшого композитора, далеко не обмежувалася тим, що він був першим, хто поклав міцні підвалини науково-обґрунтованої системи збирання і гармонізації багатств української народної пісні та першим найдіяльнішим збирачем і її гармонізатором. В оригінальній творчості композитора це, зрештою, зумовило те, що Лисенко створив першу музичну школу з глибоким відчуттям у них української минулості (музика до „Гайдамаків“, опера „Тарас Бульба“, оперета „Чорноморці“ і т. д.). Вірне відчуття дозволило композиторові проникнути через пісню в глибини минулого і стати тонким виразником історичної правди українського народу, відлитої в музичні високомистецькі образи. Лисенко — європейського складу композитор кінця XIX — початку XX століття — у своїй творчості переноситься в часи Ігоревих походів („Плач Ярославни“), то в добу священної боротьби (музика до „Гайдамаків“, опера „Тарас Бульба“), то в недалекий час крипаччини (музика до „Кобзаря“). Нарешті, композитор творить на той час модерні — теми і музичним складом — речі.

Велика, для нашої культури просто епохальна заслуга композитора в тому, що він зумів не тільки тематично, що було зумовлено самим вибором тем, а, головне, музично перенести в ті малознані глибини народного життя. Часто в тому чи іншому творі композитора настільки чітко можемо відчутти історичну правду музичну, що не можна ясно усвідомити, хто власне був пер-

створцем самого зерна твору — композитор із сучасними засобами музичного письма, чи український рапсод-кобзар XVII чи XVIII ст. ст.; знедолена крипачка чи мистець початку XX ст., який поетично оспівував „давні минулі“ але завжди прекрасні дні (опера „Ноктюрн“). Не завжди пошастить нам вловити в музиці Лисенка, де кінчиться народна і де початок індивідуальної творчості. Навіть у тих цілком оригінальних і, здавалося б, далеких від народної музичної основи творах композитор йшов за голосом свого народу („Епічні фрагменти“, „Героїчне скерцо“) і т. д.

Спадщина композитора дає ключ до розуміння тих шляхів, якими він прямував і прищов до великої мети. Усвідомлюючи, що тільки західно-європейська музична культура, творена віками, може мати ті сили, що спроможні вивести різну музику на вільний шлях розвитку — майбутній композитор вибрав Лясниць, де була найкраща в ті часи консерваторія. Нарешті, тут композитор мав повну можливість видати свої збірники народних пісень, ті перлини, що на Україні, послушать першим парижним каменем у фундаменті майбутньої музики. Лясниць — місто, яке довгий час зберігло славі традиції романтичної школи Мендельсона, Шумана і Лисенко свідомо кладе в основу своєї творчості найвеличнійшу на той час німецьку музичну культуру.

Так в 70-тих роках мин. ст. з'явилася збірка українських народних пісень, що знаменує цільний етап у житті нашої національної культури. На тлі тогочасної нашої музичної безпорадності з'явився європейський композитор, якого яскрава творчість розв'язала питання музичного професіоналізму.

Одинока у нашій музичній культурі кінця XIX, початку XX ст. ст. постать Миколи Лисенка, заступивши своєю діяльністю невідоме минуле, стала на той час наші сучасним і накреслила майбутній шлях розвитку української національної музики. Важко уявити інший якийсь шлях до створення на Україні національної музичної школи, ніж шлях, перейдений Лисенком, що прославився через розкриття її краси, самодовільних багатств. Поглиблене наукове вивчення

найцінніших скарбів народної музичної творчості розкрило перед композитором душу народу, бо „фольклор — це саме життя“ — навчав Лисенко. І коли до Лисенка не існувало історичної традиції в розвитку української музики останніх століть, то її успішно заступила діяльність композитора-фольклориста.

Творчість Миколи Лисенка ліквідувала вікове провалля в перерваному природному розвитку української музичної думки. Численні Лисенкові збірки українських народних пісень, його ж теоретичні праці, присвячені науковому обґрунтуванню особливостей і своєрідності тих пісень, наразі, його власна творчість — зумовили появу цілої музичної школи.

Завжди осяяний велитним духом генія Шевченка, велич-

ний творчий шлях композитора служить для нашої сучасної музичної думки світочем, найвірнішим дороговказом у майбутнє. — („Вісті“).

Од. Камінець.

НА ПРОДАЖ

ТАВЕРН-ГОТЕЛ

з 17 кімнат, 10 акрів землі в місті, власник продає це без агента. Інтересовані хай голосяться до:

J. MATOWSKI
201 RAILROAD AVENUE,
JERSEY CITY, N. J.

ІВАН КОВАЛЮЧУК

FUNERAL DIRECTOR & EMBALMER

ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕПІ

NEW JERSEY

ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА
У випадку смутку в родині
кличте як в день так і в ніч:

JOHN KOWALCHUK

79 Sussex Street
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. BERgen 4-5131

МИРОН ЛИТВИН

І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Обслуга шира і швидка

801 SPRINGFIELD AVENUE,
IRVINGTON, N. J.
Phone: ESsex 3-9000

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО

Завжди ШАДІТЬ дешево з вашим забезпеченням.

Ми улаштуємо про-
красний ЦІЛНИЙ ПОХОРОН за \$150.00

У випадку смутку в родині кличте

KAIN MORTUARIES, INC.

Найбільший український погребовий заклад в Америці

S. KANAI KAIN, Pres.

433 STATE STREET,
PERTH AMBOY, N. J.

Phone FE 4-4444

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

86 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.

Phone SIGlow 3-4753

ELIZABETH, N. J.

225 WEST JERSEY STREET

Phone: EL 2-3611

ІВАН БУБЬКО

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Заряджує погребом до \$150

ціна так низька як

ОБСЛУГА НАЙКРАЩА

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 5th ST., NEW YORK CITY

Dignified funerals as low as \$150

Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ

Занімається похоронами

В БРОКХ, БРОКХ, БРОКХ, БРОКХ

129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.

Tel.: ORchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL

707 Prospect Avenue,
(cor. E. 155 St.)
BRONX, N. Y.

Tel. MEtrose 5-6577

ТАРЗАН, ч. 1454. Загріпнотизована акробатка.

APPARENTLY HEEDLESS
OF BANTU'S WARNING,
TARZAN RACED TO
SAVE DIANE!

JUST AS DIANE STARTED
OUT ON THE FRAIL VINE,
THE APE-MAN BOUNDED
INTO THE HALL.

"GO BACK, DIANE!"
CALLED TARZAN. "THAT
VINE WILL NEVER
SUPPORT YOU!"

BUT THE
SPELLBOUND GIRL
CALMLY ADVANCED
ON THE FAST
UNRAVELING
VINE!

Позірно не зважаючи на о-
сторогу Банту Тарзан пігнав,
щоб рятувати Діану.

Саме в хвилині, як Діана
вступила на дрантиву лину,
ду - чоловік вігнався на
салу.

Заверни взад, Діано! — за-
кликав Тарзан. „Ця лина ніяк
тебе не втримає!“

Та-зачарована дівчина спо-
кійно посувалася вперед на-
швидко розкладаючися лину
з виної лози.

ХОЧЕТЕ ПІЗНАТИ ДУШУ

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

найбільшого сина України, так
читайте про його відношення
до матері, сестри, дівчини, чи
загалі — жінки. Тоді відчуєте
глибину його тоїсно відчувати
людського горя, а з тим і його
безмежну любов до горем при-
битої в поневоленій Україні.
Побачите, як і в чому проявля-
ється чиста в багатородна лю-
бов, спосібна на найбільшу по-
свату. Такою любов'ю була о-
повідна постать великого генія
українського народу. Розповідь
про це кинемато, яку написав
д-р Л. МИШУТА п. н.

ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА

Ціна 50 центів.

Замовлення wraz з належи-
тстю слати до:

„СВОБОДА“

P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади треба платити тільки
американською валютою